

MARTA HO PRIJALA DO DOMU. MÁRIA SI VYBRALA LEPŠÍ PODIEL.

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor v taliančine [TU](#)

Lk 10, 38-42

Ako išli ďalej, Ježiš vošiel do ktorejosi dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo.

Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“

Pán jej odpovedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“

Keď čítame Evanjeliá musíme sa vyhnúť – tak ako sa to stalo v minulosti – interpretácii jeho pasáží podľa našej západnej mentality. Ideme sa venovať stati známej ako Marta a Mária, ktorá bola vždy považovaná ako chvála Márie, kontemplatívneho života, na úkor úbohej Marty reprezentujúcej aktívny život.

Akoby to bola len elita ľudstva, čo si môže zvoliť kontemplatívny život, kým väčšina ľudí žije život vo víre každodenných povinností. Tak sa pozrime na túto pasáž; Lukášovo evanjelium, kapitola 10, verš 38. „**Ako išli ďalej**“, oni idú do Jeruzalema, kde sa Ježiš dostane do veľkých ťažkostí; „**Ježiš vošiel do dediny**“. Evanjelista tu zdôrazňuje kontrast: kým on a jeho učeníci boli na ceste, iba Ježiš vchádza do dediny. Prečo sú učeníci vynechaní?

Pretože učeníci stále majú tú mentalitu, ktorá im bráni chápaniu zvesti, ktorú prináša Ježiš; tej, ktorú chce priniesť aj do tejto dediny. Keď v evanjeliu nachádzame termín „dedina“, vždy je to v zápornom význame, keďže dedina je miestom tradícií, je to akoby minulosť, miesto, kde sa na novoty vždy pozerá s nedôverou. Tak vždy, keď narazíme na termín „dedina“, vždy je to miesto nepriateľské, kde odkaz Ježiša nie je prijímaný.

„**kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta**“, meno Marta v aramejčine má veľmi úžasný význam, „dáma/pani domu“, „**prijala ho do svojho domu**“, dom teda patrí Marte. A „**mala sestru Máriu, ktorá si sadla k Pánovým nohám**“, pričom fakt, že niekto sedí pri Pánových nohách nemá byť chápaný v duchu západnej kultúry. Nie je to znak kontemplácie či adorácie.

Vôbec nie; v domoch na blízkom východe, Palestínskych domoch, nie sú žiadne stoličky; vy sedíte na zemi. Preto sedieť pri niekoho nohách znamená „počúvanie, prijímanie“. Na príklad, sv. Pavol hovorí, že bol vyučovaný „pri nohách Gamaliela“¹, alebo v Talmude nachádzame „nech je tvoj dom miestom stretnutia pre učeních; zapraš sa prachom ich nôh a pi žíznivo ich slová“.

---

¹ Sk 22, 3

Postoj Márie tu nepredstavuje ani zbožňovanie ani kontempláciu. Ona víta Ježiša a počúva jeho učenie. Toto je postoj učeníka voči svojmu majstrovi, „**a počúvala jeho slovo**“. Toto „učenie“ by malo byť preložené výrazom „slovo“, z gréckeho termínu „logos“, ktoré neznamená len príležitostné učenie, ale celkový Ježišov odkaz.

„**Marta mala plno práce s obsluhou**“. Je to bežné v hebrejskej tradícii, že žena je obmedzená na kuchyňu, a je len výsadou mužov vítať hostí. Ženy by nemali. Žena je neviditeľná a poskytuje mnohé služby. Mária bola schopná prelomiť toto náboženské a morálne tabu, získajúc pozíciu mužov, a Marta to nemôže vystáť.

„**Tu zastala a povedala, «Pane, nedbáš...»**“, Marta vyčíta Ježišovi slobodu ktorú si jej sestra vybrala. A tu vidíme, aká je Marta egocentrická „**že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže**“, pričom to je rozkaz a nie prosba.

„Moja sestra ma nechala...“, „Pomôž mi...“ všetko zamerané na ňu. Marta reprezentuje perfektného sluhu, perfektného dodržiavateľa pravidiel, vždy pripraveného posudzovať druhých. V skutočnosti obviňuje Ježiša pre neprítomnosť svojej sestry.

Ale Ježiš na oplátku obviňuje Martu. „**Pán jej odpovedal, «Marta, Marta...»**“, keď sa zdvojí meno, vždy je vo význame výčitky, ako keď Ježiš povedal „Jeruzalem, Jeruzalem“² a zaplakal nad mestom. Tu jej hovorí: „**staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno**“. Ktorá je to tá jediná potrebná vec?

Ježiš nám to hovorí, „**«Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme»**“. Čo nemôže byť človeku vzaté a Mária si to vybrala? Mária si vybrala načúvanie Ježišovmu odkazu, a tak výsledok tohto odkazu je rastúca plnosť slobody, ktorá nie je niekým udelená – pretože tá môže byť kedykoľvek odňatá. Ale tej, ktorá je výsledkom vnútorného víťazstva. A tak napriek tomu (ako sme videli v tomto príbehu) že riskujeme obviňovanie a nepochopenie zo strany iných ľudí.

Keď je sloboda výsledkom vnútorného víťazstva, nik ju nikdy nemôže odňať. Toto je ten „**lepší podiel**“, ktorý Ježiš chváli v Máriinom prístupe a vyzýva ostatných, aby ho prijali.

Preklad: Mária Veličková
Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC

---

² Mt 23, 37